

Tebliğde nasıl bir yol izlenmeli; sık sık karşıdakini rahatsız ederek bir şeyler anlatmak doğru bir davranış mıdır?

İslam dininde bir Müslümanın üç temel vazifesi vardır. Bunlar **talim, tatbik** ve **tebliğ**dir.

Talim: Dini hakikatleri doğru ve sağlam kaynaklardan öğrenmek ve talim etmektir.

Tatbik: Talim ettiği dini hakikatleri hayatına uygulamak ve tatbik etmektir.

Tebliğ: Talim ve tatbik ettiği dini hakikatleri bir başkasına aktarmak ve tebliğ etmektir.

Bu üç vazife bir zincirin halkaları gibidir; birbirinden ayrılması ve ihmal edilmesi söz konusu olmaması gerekir. Şayet bu halkalardan biri eksik olur ise, diğerleri nakıs ve tesirsiz kalır.

Mesela talim olmadan, tatbik ve tebliğ olmaz. Tatbik olmadan, talim ve tebliğ tesir etmez. Tebliğ olmadan da, talim ve tatbik atıl ve nakıs olur. Dolayısı ile her üç vazife de elzem ve farzdır.

Bu üç vazifenin ifası hususunda belli metot ve kaideler vardır. Bu metot ve kaideler bilinmez ise, bu vazifeler kemali ile yerine gelmez.

Talimin en önemli metodu ve **kaidesi, İslam** ve iman hakikatlerini doğru ve sağlam kaynaklardan öğrenmektir.

Tatbik etmenin en önemli **kaidesi**, talime ve ihlase uygun olmasıdır.

Tebliğ etmenin en önemli **kaidesi ise**, doğru zamanda, doğru mekanda ve doğru şahıslara, doğru hakikatleri bildirmektir. Bunlara dikkat edilmez ise, tebliğ faydadan çok, zarar getirir.

Doğru zaman: Bir insan, bir iş ile meşgul ise, tebliğin doğru zamanı değil, demektir. Mesela memurun yoğun iş hengamında varıp, dini kitap okumak yanlıştır. Zira seni dinleyecek zamanı yoktur. Öyle ise hakikatleri tebliğ etmenin doğru zamanını tespit etmek gerekir.

Doğru Mekan: Mümkün ise uygun ve münasip mekanlarda tebliğ etmek gerekir. Bir memurun ofisi , bir amelenin inşaatı, bir öğrencinin dersliği, hakikatlerin tebliği için uygun mekanlar sayılmazlar. Yanlış anlaşılmasın, ideal mekanlar değil,

demektir. Yoksa zaman ve zemin müsait olduđu zaman, okumakta ve anlatmakta bir sakınca olmaz.

Doğru Şahıs: Her şahıs hakikatlerin tebliği için doğru kişidir. Lakin bunun iyi ayarlanıp, iyi bir halet-i ruhiyede yapılması gerekir. Bir insanın bütün his ve duyguları kapalı olduğu bir anda tebliğ doğru olmaz. Onun müsait olduğu bir anı gözlemek gerekir. O zaman tebliğ daha tesirli, daha mükemmel olur.

Doğru Hakikat: Tebliğ vasıtasının doğru seçilmesi. Bu zamanın ilcaat ve gereklerine uygun olmayan kitap ve eserler ile tebliğe başlamak yanlış olur. Dine yabancı olan birisine, menkıbe ve cehennem ahvalinden bahseden kitaplardan okumak yanlış olur. Belki de ters teper. Hatta Risale-i Nur'un parçalarından okurken bile konu tercihini iyi yapmak gerekir.

Tebliğ için insanların sormasını beklemek gerekmez. Sadece zaman ve mekanı iyi ayarlamak ve tebliğ metotlarına riayet etmek gerekir. Meczupvari hareket ve tavırlardan kaçınmak gerekir. Risale-i Nura hizmet ediyorum, derken zarar verebiliriz.